

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-036
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 26 september 2018
Ingediend door : Consument
Tegen : Nationale Nederlanden Bank N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 9 januari 2020
Aard uitspraak : Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument vordert dat de Bank de restschuld niet op haar (maar op haar ex-partner) verhaalt. De Commissie overweegt als volgt: aangezien er sprake is van hoofdelijke aansprakelijkheid en niet gebleken is van strijd met de redelijkheid en billijkheid, is er geen reden waarom de Bank Consument niet zou mogen aanspreken tot betaling van de restschuld. De vordering wordt daarom afgewezen.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het namens Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument en haar (inmiddels ex-)partner hebben een hypothecaire geldlening afgesloten bij de Bank voor de aankoop van een woning. Consument en haar ex-partner waren hoofdelijk aansprakelijk voor de hypothecaire geldlening. Op de hypothecaire geldlening was Nationale Hypotheek Garantie (NHG) van toepassing.

- 2.2 Op enig moment is de relatie tussen Consument en haar partner beëindigd en is de gemeenschappelijke woning verkocht. De verkoopopbrengst van de woning was echter onvoldoende om de hypothecaire geldlening af te lossen. Er ontstond daardoor een restschuld.
- 2.3 Er was sprake van NHG en daarom heeft de Bank de restschuld gedeclareerd bij de stichting Waarborgfonds Eigen Woningen (WEW), verantwoordelijk voor de uitvoering van NHG. Het WEW heeft daarop een bedrag van € 22.682,54 aan de Bank betaald. Dit betrof een deel van de restschuld. Doordat het WEW niet de volledige restschuld aan de Bank heeft betaald, waren Consument en haar ex-partner nog een bedrag van € 20.924,50 aan de Bank verschuldigd.
- 2.4 Consument en haar ex-partner kwamen evenwel niet in aanmerking voor de kwijtscheldingsregeling van het WEW. Het WEW heeft daarom het door hem aan de Bank betaalde bedrag (van € 22.682,54) vervolgens op Consument en haar ex-partner verhaald. Op 2 november 2015 heeft Consument een brief ontvangen van het WEW. In deze brief werden twee opties voorgelegd om de schuld aan het WEW terug te betalen: 1) “in één keer schuldenvrij”, of 2) een betalingsregeling. In deze brief staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

U heeft een schuld bij het WEW

Uw geldgever heeft de restschuld bij het WEW gedeclareerd. Het WEW heeft een deel van deze restschuld aan de geldgever betaald. Hierdoor heeft u een schuld bij het WEW van € 22.682,54. U dient dit bedrag aan ons terug te betalen.

Belangrijk: omdat het WEW niet de volledige restschuld aan de geldgever heeft betaald, kan de geldgever de rest van het verlies bij u invorderen. Deze brief gaat uitsluitend over uw huidige schuld bij het WEW. Tegen de afgegeven beslissing over de uitkering aan de geldgever, kan deze nog bezwaar maken. Indien een dergelijk bezwaar wordt gehonoreerd, kan nog een wijziging volgen.

Twee manieren om uw schuld terug te betalen

1. In één keer schuldenvrij

Het WEW doet u een eenmalig aanbod uw schuld af te kopen. Dat kunt u doen door 37,5% van uw schuld aan het WEW in één keer te betalen. Voor het restant wordt u dan finale kwijting verleend. Indien naderhand een bezwaar van de geldgever leidt tot een hogere schade-uitkering van het WEW aan de geldgever, wordt u voor dit bedrag eveneens de mogelijkheid geboden deze af te kopen.

Indien u van deze mogelijkheid gebruik wilt maken, dient u het bedrag van € 8.505,95, desgewenst in maximaal 3 gelijke en opeenvolgende maandelijkse termijnen, over te maken op ons bankrekeningnummer. Dit staat onderaan deze brief vermeld. Vermeld daarbij het kenmerk dat u bovenaan deze brief vindt onder “debiteurnummer”.

- 2.5 Consument heeft gekozen voor optie I (“in één keer schuldevrij”) en zij heeft het bedrag van € 8.505,95 naar het WEW overgemaakt.
- 2.6 De ex-partner van Consument is toegelaten tot de schuldsaneringsregeling van de Wet Schuldsanering natuurlijke personen (WSNP). Op 12 mei 2017 heeft de Bank een brief gestuurd naar de bewindvoerder. Hierin staat het volgende:

In bovengenoemde zaak hebben wij begrepen dat de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen van toepassing is verklaard op de heer ██████████ en dat u daarbij werd benoemd tot bewindvoerder.

Onze vordering op De heer ██████████ is als volgt te specificeren:

Saldo	€	██████████
Subtotaal	€	██████████
Ontvangen bij Vesting Finance	€	██████████
Totaal verschuldigd	€	██████████

Wij verzoeken u deze vordering te plaatsen op de lijst van voorlopig erkende crediteuren en ons binnen een maand na heden een bevestiging te sturen.

- 2.7 Consument wordt door de Bank aangesproken tot betaling van de restschuld.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert dat de Bank de restschuld niet op haar (maar op haar ex-partner) verhaalt.
- 3.2 Aan deze vordering legt Consument het volgende ten grondslag. In de eerste plaats wijst Consument op de brief van 2 november 2015 (zie overweging 2.4). Daarin staat dat zij door betaling van een bedrag van € 8.505,95 “in één keer schuldevrij” zou zijn. Consument stelt dat zij de schuld aan het WEW had afgekocht, in de veronderstelling dat daarmee alles geregeld zou zijn. Consument was daarom verrast dat zij alsnog door de Bank werd aangesproken tot betaling van de restschuld.
- 3.3 In de tweede plaats is het in strijd met de redelijkheid en billijkheid dat de Bank alleen maar verhaal zoekt op Consument en niet op haar ex-partner. Consument vindt het niet meer dan redelijk dat eerst geprobeerd wordt om de restschuld bij haar ex-partner te verhalen, voordat de Bank bij haar aanklopt.

Haar ex-partner is namelijk de veroorzaker van alle problemen, maar hij heeft nog helemaal niets ten behoeve van de restschuld voldaan. Consument stelt in dat verband dat haar ex-partner weliswaar in de WSNP zit, maar nog wel een aanzienlijk inkomen heeft. Daarom had de Bank de vordering op zijn minst moeten indienen bij de bewindvoerder inzake het WSNP-bewind van de ex-partner. Dit heeft de Bank nagelaten.

Verweer van de Bank

- 3.4 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

- 4.1 Is het onterecht dat (enkel) Consument wordt aangesproken door de Bank? Consument meent van wel en voert daartoe twee klachtonderdelen aan.

Eerste klachtonderdeel: de brief van 2 november 2015

- 4.2 Consument stelt dat de brief van 2 november 2015 de (onjuiste) indruk wekte dat zij door betaling van een bedrag van € 8.505,95 “in één keer schuldevrij” zou zijn en dus ook niet meer door de Bank zou kunnen worden aangesproken.
- 4.3 De Commissie overweegt dat de brief afkomstig is van het WEW *en dus niet van de Bank*. Eventuele onduidelijkheden in de brief van het WEW kunnen de Bank dan ook niet worden aangerekend. Reeds om die reden kan dit klachtonderdeel niet slagen. Overigens merkt de Commissie nog op dat in de betreffende brief (onder het kopje “belangrijk”) expliciet staat aangegeven dat de brief enkel betrekking heeft op de schuld aan het WEW en dat de geldgever (dus de Bank) de rest van het verlies kan invorderen (zie overweging 2.4).
- 4.4 Kortom: hoe spijtig het ook is dat Consument in een onjuiste veronderstelling verkeerde, deze veronderstelling kan de Bank niet worden aangerekend en vormt dan ook geen reden waarom de Bank Consument niet zou mogen aanspreken tot betaling van de restschuld.

Tweede klachtonderdeel: de Bank zoekt geen verhaal op de ex-partner

- 4.5 Consument vindt het onterecht dat de Bank enkel haar aanspreekt en niet ook haar ex-partner. Hoewel de wens van Consument dat de Bank ook haar ex-partner aanspreekt zeker invoelbaar is, oordeelt de Commissie dat de Bank daartoe niet verplicht kan worden. De Commissie licht dit als volgt toe.

- 4.6 De Commissie stelt allereerst vast dat er sprake is van hoofdelijke aansprakelijkheid. Hoofdelijke aansprakelijkheid houdt in dat elke schuldenaar voor het gehele bedrag kan worden aangesproken. Het feit dat Consument hoofdelijk aansprakelijk is, betekent dus dat de Bank Consument voor het gehele bedrag van de restschuld mag aanspreken. Voor de volledigheid merkt de Commissie op dat hoofdelijke aansprakelijkheid enkel ziet op de (externe) verhouding tussen de schuldeiser (de Bank) en de schuldenaren (Consument en haar ex-partner) en dat het niets zegt over de (interne) verhouding tussen de schuldenaren onderling.
- 4.7 Wat betreft de stelling van Consument dat het in strijd is met de redelijkheid en billijkheid dat de Bank totaal geen pogingen doet om de ex-partner aan te spreken, overweegt de Commissie als volgt. De Bank heeft aangegeven dat zij uit het oogpunt van privacy niet veel kan mededelen over de pogingen die zijn ondernomen om de vordering op de ex-partner te verhalen. Bij dupliek heeft de Bank overigens aangegeven dat zij – anders dan Consument meent – haar vordering wel heeft ingediend bij de bewindvoerder inzake het WSNP-bewind van de ex-partner. De Bank heeft dit onderbouwd door een kopie van de brief van 12 mei 2017 over te leggen (zie overweging 2.6). De stelling van Consument dat de Bank niets heeft gedaan om de vordering op de ex-partner te verhalen, houdt dan ook geen stand.
- 4.8 Kortom: aangezien er sprake is van hoofdelijke aansprakelijkheid en niet gebleken is van strijd met de redelijkheid en billijkheid, is er geen reden waarom de Bank Consument niet zou mogen aanspreken tot betaling van de restschuld. Dit betekent dat ook het tweede klachtonderdeel ongegrond is en dat de vordering van Consument moet worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.